

TOISC

รุ่น 14 และ 15

หลักสูตร

“สร้างนักลงทุนไทยในต่างประเทศ”

เอกสารประกอบการบรรยาย

“วางแผนภาษีเพื่อการลงทุนต่างประเทศ”

คุณอินทัช ปิยะนาวิณ

นิติกรปฏิบัติการ กองกฎหมาย กรมสรรพากร

วันที่ 6 ตุลาคม 2561

CONTACT
สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

 กองส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

 toi@boi.go.th

 02 - 553 - 8111 ต่อ 6177
02 - 553 - 8183

www.boi.go.th

วางแผนภาษีเพื่อการลงทุนต่างประเทศ

นายอินทัช ปิยะนาวิณ

นิติกร กรมสรรพากร

LL.M. in International Tax Law, ITC-Leiden

ADIT's Paper 1: Principle of International Taxation

ภาษีระหว่างประเทศ (International Taxation) คืออะไร

“Traditionally, international taxation refers to **treaty provisions relieving international double taxation**. In broader terms, it includes domestic legislation covering foreign income of residents (worldwide income) and domestic income of non-residents; ...”

ลักษณะของภาษีระหว่างประเทศ

- ภาษีระหว่างประเทศเกี่ยวกับ ๒ กรณีหลัก ได้แก่
 - กรณีภาษีเกี่ยวกับบุคคลต่างประเทศเข้ามาทำงาน ประกอบกิจการ หรือมีเงินได้หรือกำไรจากในประเทศไทย (Inbound aspect)
 - กรณีภาษีเกี่ยวกับบุคคลไทย แต่ทำงาน ประกอบกิจการ หรือมีเงินได้หรือกำไรจากในต่างประเทศ (Outbound aspect)

กรณีที่ ๑ บุคคลต่างประเทศมีเงินได้จากในประเทศไทย

- กรณีบุคคลธรรมดาที่มีเงินได้จากในประเทศไทยด้วยเหตุดังต่อไปนี้ ให้เสียภาษีในประเทศไทย ไม่ว่าจะจ่ายจากในหรือนอกประเทศ (มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร)
 - หน้าที่งานที่ทำในประเทศไทย
 - กิจการที่ทำในประเทศไทย
 - เนื่องจากกิจการของนายจ้างในประเทศไทย
 - เนื่องจากทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย

กรณีที่ ๑ บุคคลต่างประเทศมีเงินได้จากในประเทศไทย (ต่อ)

- กรณีนิติบุคคลต่างประเทศ เข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทย ให้เสียภาษีบนฐานของกำไรสุทธิ (รายได้หักด้วยรายจ่ายตามมาตรา ๖๕ ทวิ และ ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร) จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่ได้กระทำในประเทศไทย (มาตรา ๖๖ แห่งประมวลรัษฎากร)

กรณีที่ ๑ บุคคลต่างประเทศมีเงินได้จากในประเทศไทย (ต่อ)

- มาตรา ๗๖ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร
- กรณีนิติบุคคลต่างประเทศ มีบุคคลดังต่อไปนี้ในการประกอบกิจการในประเทศไทย
 - ลูกจ้าง
 - ผู้ทำการแทน
 - ผู้ทำการติดต่อ
- บุคคลดังกล่าวเป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย

ผลลัพธ์ ๑. ถือว่านิติบุคคลต่างประเทศนั้นประกอบกิจการในประเทศไทย

๒. บุคคลดังกล่าวเป็นตัวแทนของนิติบุคคลและมีหน้าที่และความรับผิดชอบทางภาษีเกี่ยวกับเงินได้หรือผลกำไรนั้นในประเทศไทย

กรณีที่ ๑ บุคคลต่างประเทศมีเงินได้จากในประเทศไทย (ต่อ)

- กรณีนิติบุคคลต่างประเทศ ไม่ได้เข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้พึงประเมินดังต่อไปนี้ ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย (มาตรา ๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร)
 - มาตรา ๔๐ (๒) (จ้างทำของ)
 - มาตรา ๔๐ (๓) (ค่าสิทธิ)
 - มาตรา ๔๐ (๔) (เงินได้จากการลงทุน)
 - มาตรา ๔๐ (๕) (เงินได้จากการให้เช่าทรัพย์สิน)
 - มาตรา ๔๐ (๖) (เงินได้จากวิชาชีพอิสระ)
- นิติบุคคลดังกล่าวต้องเสียภาษี โดยให้ผู้จ่ายหักภาษีเงินได้นั้นตามอัตราที่กำหนดแล้วนำส่ง
 - ร้อยละ ๑๐ ของเงินได้พึงประเมิน สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข)
 - ร้อยละ ๑๕ ของเงินได้พึงประเมิน สำหรับกรณีอื่น ๆ

กรณีที่ ๑ บุคคลต่างประเทศมีเงินได้จากในประเทศไทย (ต่อ)

- กรณีนิติบุคคลต่างประเทศ จำหน่ายเงินกำไร หรือเงินที่กั้นไว้จากกำไร หรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไร ออกจากประเทศไทย (Branch Profit Tax) (มาตรา ๗๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)
- ให้เสียภาษีเงินได้โดยหักภาษีจากจำนวนเงินที่จำหน่ายในอัตราร้อยละ ๑๐

กรณีที่ ๒ บุคคลไทย มีเงินได้จากต่างประเทศ

- กรณีบุคคลธรรมดา
- **ผู้อยู่ในประเทศไทย** (หมายถึง ผู้ที่อยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมกันตั้งแต่ ๑๘๐ วันขึ้นไปในปีภาษี)
- มีเงินได้พึงประเมิน เนื่องจากเหตุดังต่อไปนี้
 - หน้าที่งานที่ทำในต่างประเทศ
 - กิจการที่ทำในต่างประเทศ หรือ
 - ทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศ
- ต้องเสียภาษีเงินได้เมื่อได้นำเงินดังกล่าวเข้ามาในประเทศไทย

กรณีที่ ๒ บุคคลไทย มีเงินได้จากต่างประเทศ (ต่อ)

- รูปแบบขององค์กรที่ใช้ในการลงทุนต่างประเทศ
 - ผ่านบริษัทจดทะเบียนในต่างประเทศ (บริษัทลูก – Subsidiary)
 - ผ่านสำนักงานสาขาของบริษัทไทย (Branch) ในต่างประเทศ
- กรณีนิติบุคคลจดทะเบียนจัดตั้งตามกฎหมายของประเทศไทย

“บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ...ต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้” (มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร)

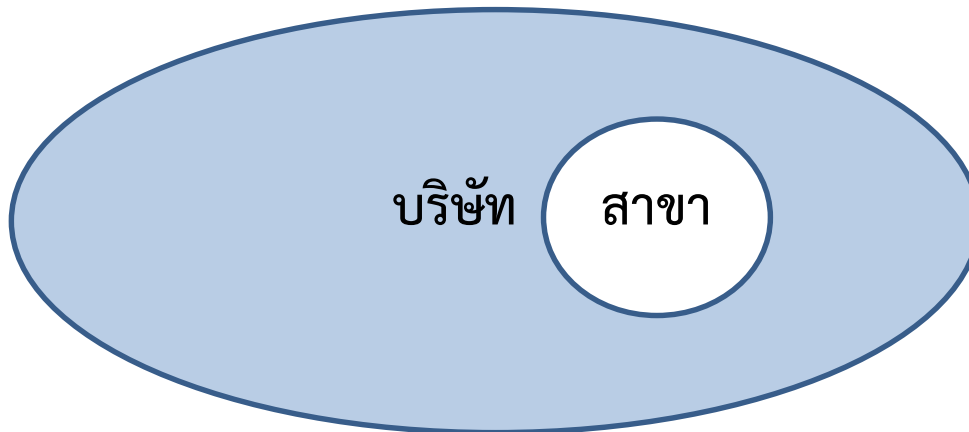
การประกอบกิจการในต่างประเทศผ่านบริษัทลูก

- บริษัทแม่และบริษัทลูก เป็นคนละบุคคลกัน (Separate Entity) เพราะฉะนั้นภาระภาษีจึงแยกจากกัน
- ลงทุนโดยหนี้ (Debt) หรือทุน (Capital)
- ผลตอบแทนจากการลงทุน ได้แก่ ดอกเบี้ย (Interest) หรือเงินปันผล (Dividends)
- ประเด็นภาษี

ดอกเบี้ย	เงินปันผล
๑. ลงเป็นรายจ่ายของบริษัทลูก	๑. ไม่สามารถลงเป็นรายจ่ายของบริษัทลูกได้
๒. เฉพาะส่วนที่เป็นดอกเบี้ย เป็นเงินได้ของบริษัทแม่	๒. ถือเป็นเงินได้ทั้งจำนวนของบริษัทแม่
๓. ดอกเบี้ยถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายจากประเทศของบริษัทลูก?	๓. เงินปันผลถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายจากประเทศของบริษัทลูก?

การประกอบกิจการในต่างประเทศผ่านสำนักงานสาขา

- สำนักงานสาขาในต่างประเทศและบริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยเป็นนิติบุคคลเดียวกัน เพราะฉะนั้นรายได้และรายจ่ายที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ เนื่องจากการประกอบกิจการของสำนักงานสาขา ถือเป็นรายได้และรายจ่ายของบริษัทในประเทศไทยเช่นกัน

- ดังนั้น บริษัทไทยต้องนำรายได้และรายจ่ายของสำนักงานสาขาในต่างประเทศมารวมเป็นค่านวนเพื่อเสียภาษีเงินได้ในประเทศไทย

๕ ขั้นตอนการปรับใช้อนุสัญญาภาษีซ้อน

ขั้นที่ ๑ พิจารณาภาระภาษีว่า ซ้ำซ้อนหรือไม่

ขั้นที่ ๒ พิจารณาความเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐแต่ละรัฐ
คู่สัญญา

ขั้นที่ ๓ พิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการ
จัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ

ขั้นที่ ๔ วิธีการขจัดปัญหาภาษีซ้ำซ้อนภายใต้กลไกของอนุสัญญา
ฯ (Double Tax Relief – ประเทศถิ่นที่อยู่เป็นผู้ขจัด)

ขั้นที่ ๕ สรุปภาระภาษีทั้งหมด

ขั้นที่ ๑ การพิจารณาความซ้ำซ้อนของภาระภาษี

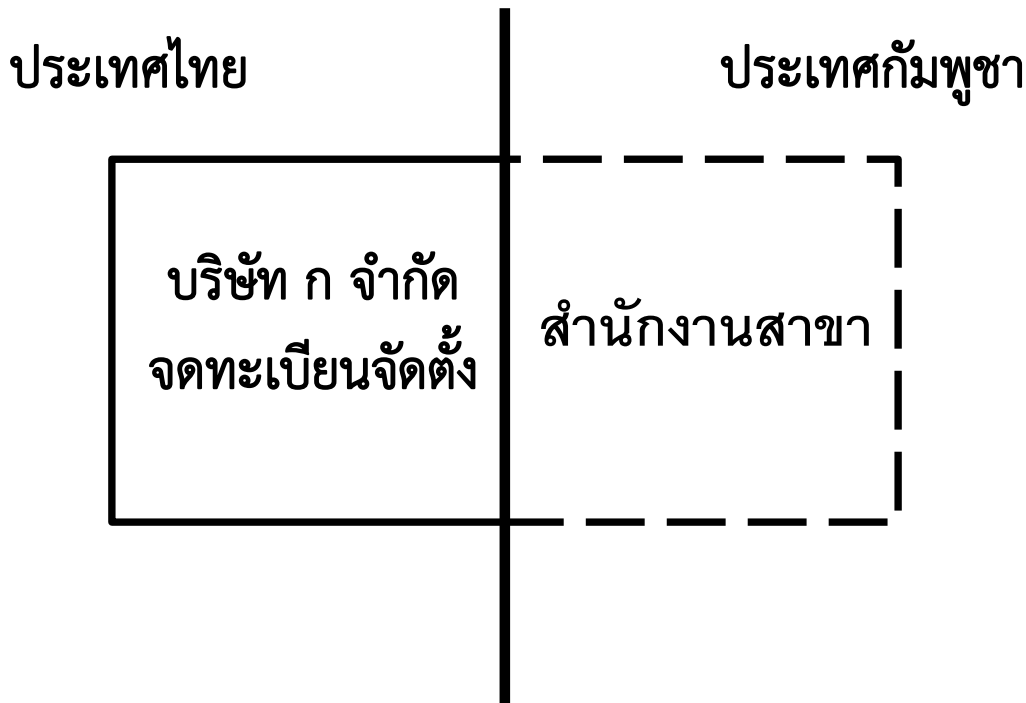
- ภาระภาษี หมายถึง ภาษีใด ?
 - ข้อบทที่ ๒ ของอนุสัญญาฯ จะกำหนดภาษีที่อยู่ในขอบเขตของอนุสัญญาฯ โดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็น “ภาษีเงินได้” → ไม่รวมถึงภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์
- การพิจารณาความซ้ำซ้อน
 ๑. เงินได้ดังกล่าว มีภาระที่ต้องเสียภาษีในประเทศไทยหรือไม่?
 ๒. เงินได้ดังกล่าว มีภาระที่ต้องเสียภาษีในรัฐคู่สัญญาหรือไม่?

ขั้นที่ ๒ การพิจารณาความเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ตามอนุสัญญาฯ

- ข้อบทที่ ๑ ของอนุสัญญาฯ ได้กำหนดขอบข่ายของบุคคล ซึ่งกำหนดไว้ว่า “ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับกับบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ”
- ข้อบทที่ ๔ ได้กำหนดเรื่องความเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่
 - ให้พิจารณาจากกฎหมายของรัฐคู่สัญญานั้น ๆ
 - ว่าบุคคลดังกล่าวมีหน้าที่เสียภาษีโดยเหตุผลของการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานจัดการ สถานธุรกิจหลัก หรือโดยหลักเกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน
 - “It has to be interpreted in light of its object and purpose, which is to exclude person who are not subjected to **comprehensive liability to tax (“full tax liability”) generally imposed by a State.**”
(Para 8.4 of Art. 4 of OECD Commentary)

ขั้นที่ ๒ การพิจารณาความเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ตัวอย่างที่ ๑

มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ... ต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้”

“Place of Incorporation”

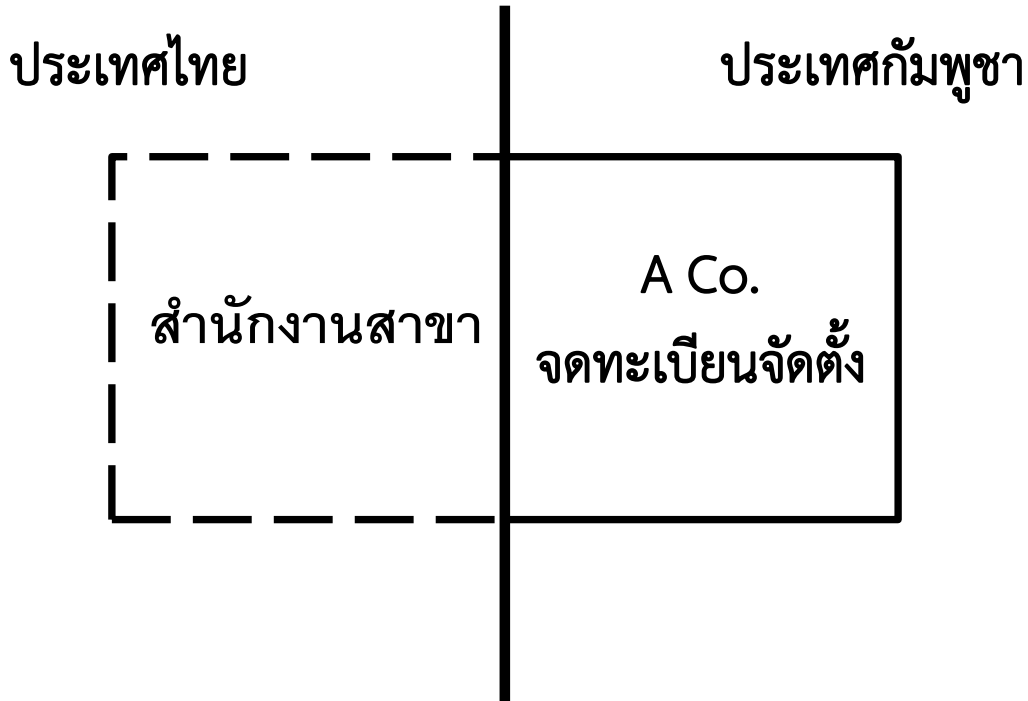
วิเคราะห์ ตามมาตราดังกล่าว ไม่ว่าบริษัท ก จำกัด จะมีเงินได้จากประเทศใด บริษัท ก จำกัด มีหน้าที่ต้องเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร

เพราะฉะนั้น บริษัท ก จำกัด **เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย**

ขั้นที่ ๒ การพิจารณาความเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ตัวอย่างที่ ๒

มาตรา ๖๖ วรรคสอง “บริษัทหรือห้าง
หุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย
ของต่างประเทศ ... ให้เสียภาษีในกำไร
สุทธิจากกิจการ หรือเนื่องจากกิจการที่
ได้กระทำในประเทศไทย”

วิเคราะห์ ตามมาตราดังกล่าว A Co.
มีหน้าที่ต้องเสียภาษีในประเทศไทย
เฉพาะเงินได้ที่เกิดจากการประกอบ
กิจการในประเทศไทย

เพราะฉะนั้น A Co. ไม่ใช่ผู้มีถิ่นที่
อยู่ในประเทศไทย

ขั้นที่ ๒ การพิจารณาความเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

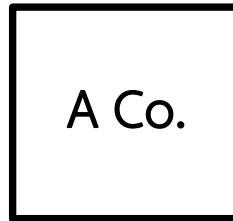
ตัวอย่างที่ ๓

ประเทศไทย

นายยิ้ม
อยู่ในประเทศไทย
เกิน ๑๘๐ วัน

ประเทศกัมพูชา

A Co. จ่ายเงินปันผล
เข้าบัญชีธนาคารใน
ประเทศไทยของนาย
ยิ้ม ผู้ถือหุ้น

มาตรา ๔๑ วรรคสอง “ผู้อยู่ในประเทศ
ไทยมีเงินได้พึงประเมิน...เนื่องจากหน้าที่
งานหรือกิจการที่ทำในต่างประเทศ หรือ
เนื่องจากทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศ ต้อง
เสียภาษีเงินได้ตามบทบัญญัติในส่วนนี้เมื่อ
นำเงินได้พึงประเมินนั้นเข้ามาในประเทศไทย”

วิเคราะห์ นายยิ้มเป็นผู้อยู่ในประเทศ
ไทย และได้นำเงินได้จากต่างประเทศ
เข้ามาในประเทศไทย

เพราะฉะนั้น นายยิ้มเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่
ในประเทศไทย

ขั้นที่ ๒ การพิจารณาความเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

- กรณีบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ทั้งสองรัฐคู่สัญญา (Double Residence of Individuals)
- วิธีการแก้ไขปัญหา → “Tie-breaker Rule”

ขั้นที่ ๒ การพิจารณาความเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

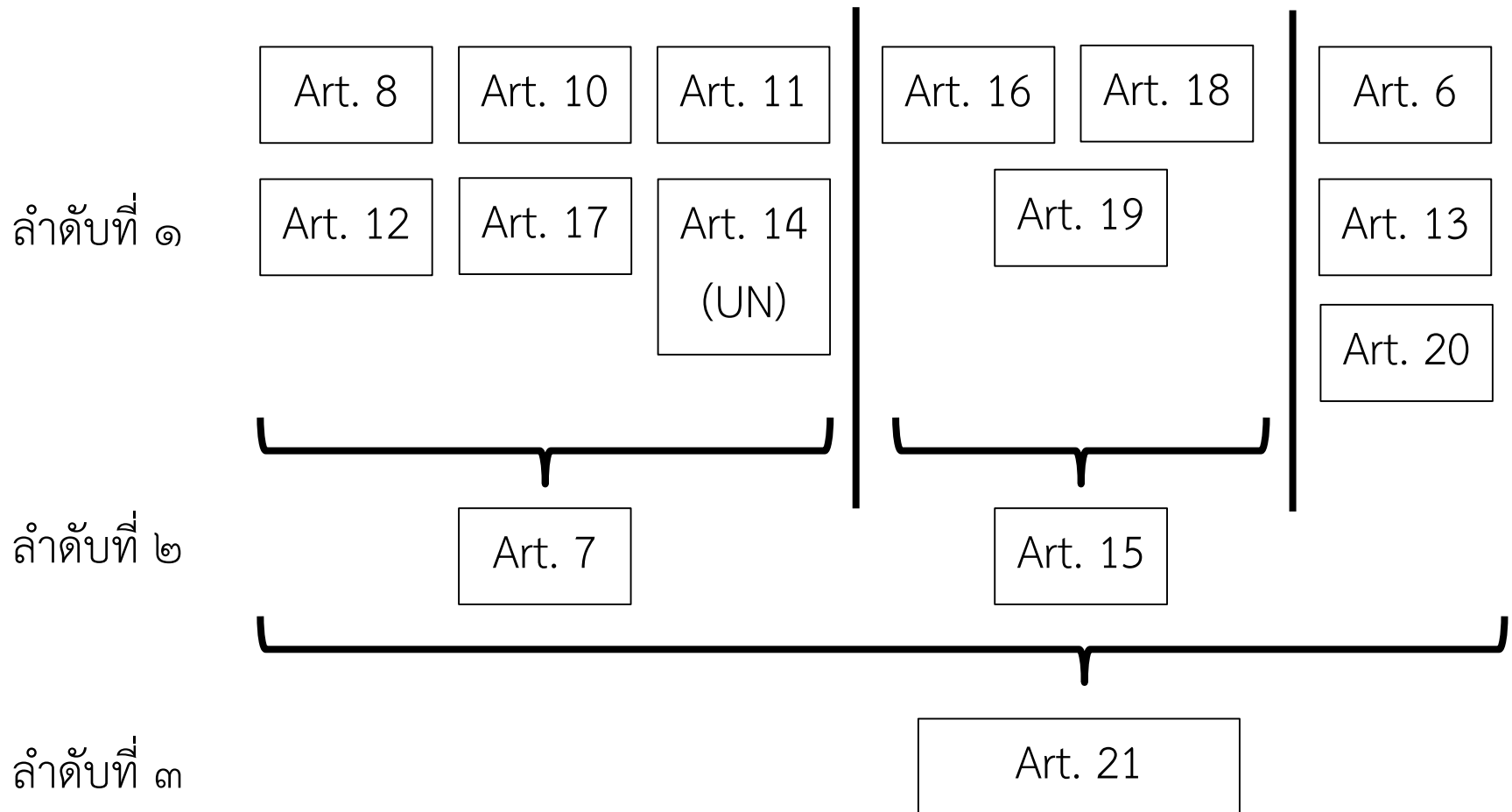
- กรณีนิติบุคคลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ทั้งสองรัฐคู่สัญญา (Double Residence of Companies)
 - Place of Incorporation (เช่น ประเทศไทย)
 - Place of Effective Management (Place where the company was day-by-day managed.) (Paras. 22 and 24.1 of Art. 4)
 - Place of Central Management and Control Test (เช่น ประเทศอังกฤษ และประเทศออสเตรเลีย)
- วิธีการแก้ไขปัญหา ส่วนใหญ่แล้ว มี ๒ วิธี แล้วแต่อนุสัญญาฯ
 - ใช้หลัก Place of Effective Management
 - ใช้วิธีการตกลงแก้ไขปัญหาร่วมกันระหว่างรัฐคู่สัญญา (Mutual Agreement) (ส่วนในอนุสัญญาฯ ของประเทศไทยใช้วิธีนี้)

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ขอบเขตการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ

- ขอบเขตการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษี (Distributive Rule) ตาม OECD Model นั้น จะปรากฏอยู่ตามข้อบทที่ ๖ ถึงข้อบทที่ ๒๒
- ลักษณะของข้อบทมี ๒ ลักษณะ
 ๑. การแบ่งปันสิทธิในการจัดเก็บภาษีระหว่างรัฐคู่สัญญา เช่น ข้อบทที่ ๑๐ ของ OECD Model กำหนดไว้ว่า “*Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State **may be taxed in that other State.***”
 ๒. การให้สิทธิเด็ดขาดในการจัดเก็บภาษีแก่รัฐคู่สัญญารัฐใดรัฐหนึ่ง เช่น ข้อบทที่ ๘ ของ OECD Model กำหนดไว้ว่า “*Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic **shall be taxable only in that State.***”

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

- เค้าโครงลำดับการปรับใช้ข้อบทของอนุสัญญาฯ

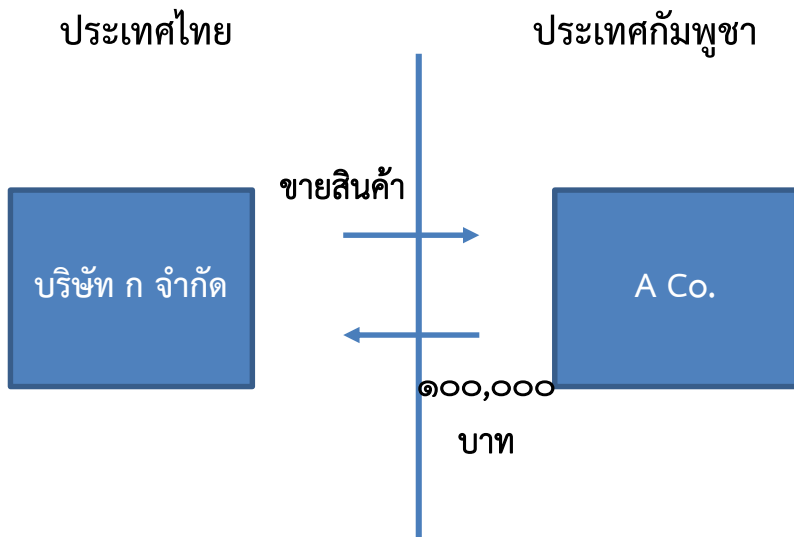
ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

หลักการข้อบทที่ ๗ กำไรจากธุรกิจ (Business Income)

๑. ให้รัฐถิ่นที่อยู่เป็นผู้มีสิทธิเด็ดขาดในการจัดเก็บภาษี
“The profit of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State...”
๒. เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งโดยผ่านสถานประกอบการถาวร
“...unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein.
ผลลัพธ์ รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นอาจเก็บภาษีจากกำไรของวิสาหกิจได้ เฉพาะกำไรที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรเท่านั้น

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

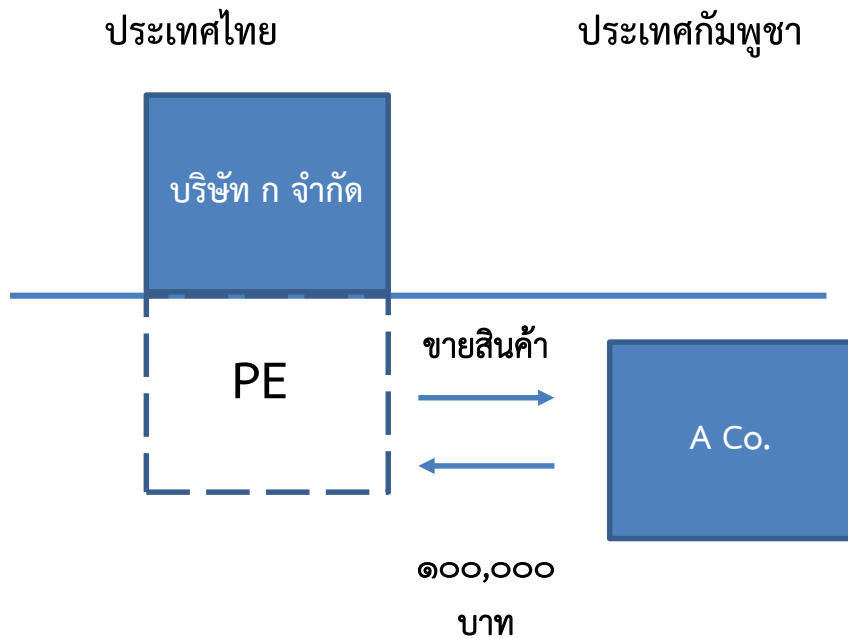
ตัวอย่างที่ ๑

คำถาม บริษัท ก จำกัด ขายสินค้ามูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้กับ A Co. โดยบริษัท ก จำกัด มิได้มีสถานประกอบการถาวรในประเทศกัมพูชา ซึ่ง A Co. ได้ชำระราคาจากประเทศกัมพูชา เช่นนี้ ประเทศกัมพูชามีสิทธิจัดเก็บภาษีตามข้อบทที่ ๗ หรือไม่

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ตัวอย่างที่ ๒

คำถาม บริษัท ก จำกัดโดยสถานประกอบการถาวรในประเทศกัมพูชขายสินค้ามูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้กับ A Co. ซึ่ง A Co. ได้ชำระราคามาจากประเทศกัมพูชา เช่นนี้ประเทศกัมพูชามีสิทธิจัดเก็บภาษีตามข้อบทที่ ๗ หรือไม่

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ข้อบทที่ ๕ สถานประกอบการถาวร แบ่งออกได้เป็น ๔ ประเภท

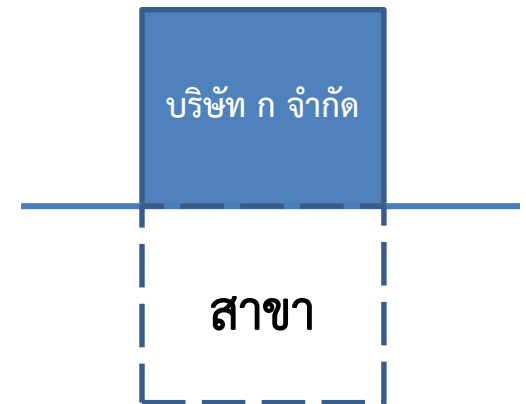
๑. สถานประกอบการถาวรในรูปแบบมีที่ตั้ง (Fixed PE)
๒. สถานประกอบการถาวรในรูปแบบโครงการต่าง ๆ (Project PE)
๓. สถานประกอบการถาวรในรูปแบบการให้บริการ (Service PE)
๔. สถานประกอบการถาวรในรูปแบบตัวแทน (Agency PE)

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

สถานประกอบการถาวรในรูปแบบมีที่ตั้ง (Fixed PE) เช่น โรงงาน สาขา เหมืองแร่ เป็นต้น

องค์ประกอบของ Fixed PE

๑. มีสถานที่ประกอบกิจการ (Place of business)
๒. มีที่ตั้งชัดเจน (Fixed)
๓. ตั้งอยู่เป็นระยะเวลาพอสมควร (Time Threshold)
๔. ในรัฐคู่สัญญารัฐหนึ่ง (In a Contracting State)
๕. มีความสามารถในการใช้งานได้ (At disposal: has effective power to use)
๖. มีการประกอบกิจการในสถานที่นั้นไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน (business carried on through which)

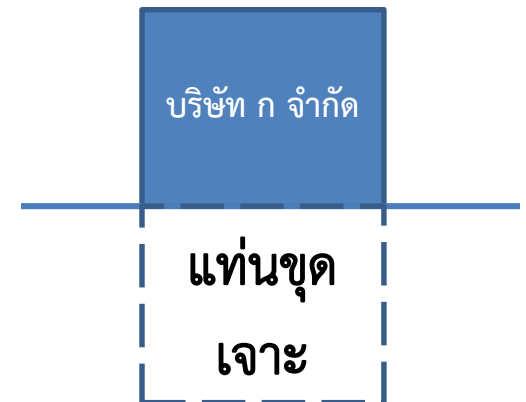

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

สถานประกอบการถาวรในรูปแบบโครงการต่าง ๆ (Project PE) เช่น การก่อสร้างอาคารหรือแท่นขุดเจาะน้ำมัน เป็นต้น

องค์ประกอบของ Fixed PE

๑. มีสถานที่ประกอบกิจการ (Place of business)
๒. มีที่ตั้งชัดเจน (Fixed)
๓. **ตั้งอยู่เป็นระยะเวลา เดือน (Time Threshold)**
๔. ในรัฐคู่สัญญารัฐหนึ่ง (In a Contracting State)
๕. มีความสามารถในการใช้งานได้ (At disposal: has effective power to use)
๖. มีการประกอบกิจการในสถานที่นั้นไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน (business carried on through which)

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

สถานประกอบการถาวรในรูปแบบการให้บริการ (Service PE)

องค์ประกอบของ Service PE

๑. บุคคลซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญารัฐหนึ่ง
๒. ให้บริการ รวมถึงการให้คำปรึกษา
๓. ผ่านทางลูกจ้างหรือบุคคลอื่นที่รับว่าจ้าง
๔. ในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่ง
๕. โดยดำเนินการในโครงการเดียวหรือโครงการที่เกี่ยวข้อง
เนื่องกัน รวมกันแล้วเกินกว่า ๑๘๓ วันภายใน
ระยะเวลา ๑๒ เดือน

บริษัท ก จำกัด

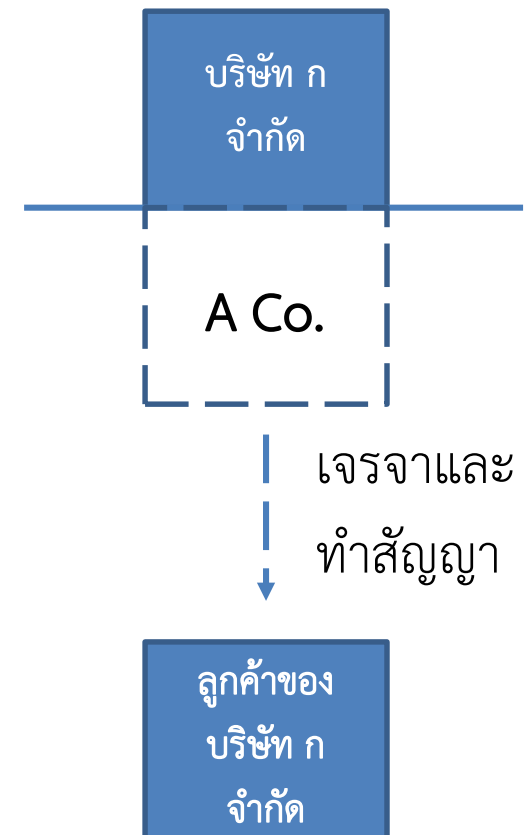

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการป็นส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

สถานประกอบการถาวรในรูปแบบตัวแทน (Agency PE)

องค์ประกอบของ Agency PE (รูปแบบที่ ๑)

๑. บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล (Person)
๒. ไม่มีความเป็นอิสระ (Dependent Status)
๓. ดำเนินการในนามของอีกบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่ง (Acting on behalf of)
๔. มีความสามารถในการทำสัญญาในนามของอีกบุคคลหนึ่งนั้น (Authority to conclude contract in the name of)
๕. อย่างเป็นปกติวิสัย (Habitually)

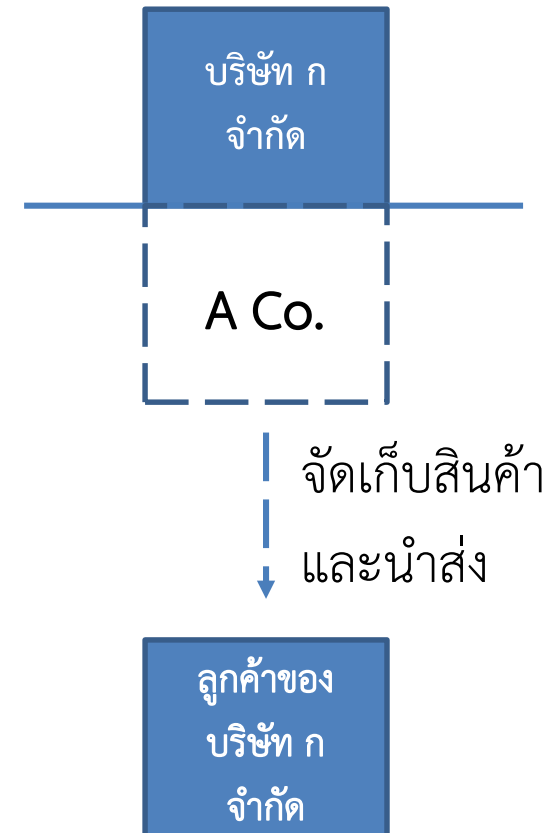

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

สถานประกอบการถาวรในรูปแบบตัวแทน (Agency PE)

องค์ประกอบของ Agency PE (รูปแบบที่ ๒)

๑. บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล (Person)
๒. ไม่มีความเป็นอิสระ (Dependent Status)
๓. ดำเนินการในนามของอีกบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่ง (Acting on behalf of)
๔. เก็บรักษาสินค้าในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่งและบุคคลนั้นดำเนินการส่งมอบสินค้าในนามของบุคคลซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
๕. อย่างเป็นปกติวิสัย (Habitually)

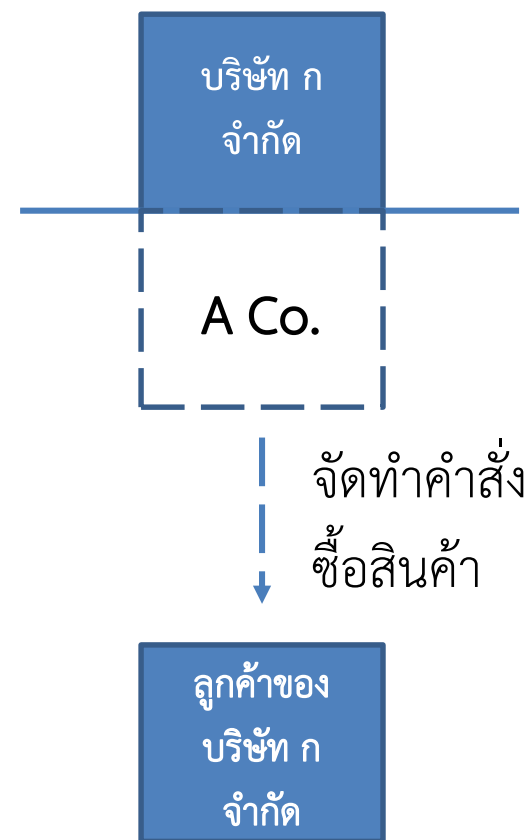

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

สถานประกอบการถาวรในรูปแบบตัวแทน (Agency PE)

องค์ประกอบของ Agency PE (รูปแบบที่ ๓)

๑. บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล (Person)
๒. ไม่มีความเป็นอิสระ (Dependent Status)
๓. ดำเนินการในนามของอีกบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่ง (Acting on behalf of)
๔. จัดทำคำสั่งซื้อในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่งทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดให้แก่บุคคลหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือแก่บุคคลอื่นซึ่งอยู่ในความควบคุมของบุคคลดังกล่าว
๕. อย่างเป็นปกติวิสัย (Habitually)

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการ จัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

การพิจารณาถึงความเป็นอิสระของ Agency PE

Art. 5, OECD Commentary

๑. จำนวนของผู้ว่าจ้างหรือตัวการ
๒. การกำหนดวิธีการทำงาน
๓. เป็นธุรกิจโดยปกติของผู้รับจ้าง
เป็นนายหน้าหรือตัวแทน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ ที่ ๒/๒๕๒๖

๑. มิได้เป็นตัวแทนให้นิติบุคคลต่างประเทศ
เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือเป็นการส่วนใหญ่
๒. ไม่มีสัญญาจำกัดสิทธิในการเป็นนายหน้าหรือ
ตัวแทนให้บุคคลอื่น
๓. มิได้รับประโยชน์อื่นนอกจากค่านายหน้า
และ
๔. ผู้ซื้อสินค้าชำระราคาโดยตรงแก่นิติบุคคล
ต่างประเทศ

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ข้อบทที่ ๑๐ เงินปันผล

- คำนิยามของ “เงินปันผล” หมายถึง เงินได้จากหุ้น (Income from Shares) หุ้นเหมืองแร่ (Mining Shares) หุ้นของผู้ก่อตั้งหรือสิทธิอื่นๆ ซึ่ง ไม่ใช่สิทธิเรียกร้องในหนี้ (Not being debt claims) อันมีส่วนในผลกำไร (Participation in Profits) รวมทั้งเงินได้จากสิทธิอื่นๆ ในบริษัท อันมีลักษณะทำนองเดียวกับเงินได้จากหุ้น ตามกฎหมายของรัฐซึ่งบริษัทที่ทำการแบ่งให้ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ (Art. 10 Para. 3 of TH-Cambodia Tax Treaty)

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการ จัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

“Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State” (Art. 10 Para. 1 of TH-Cambodia Tax Treaty)

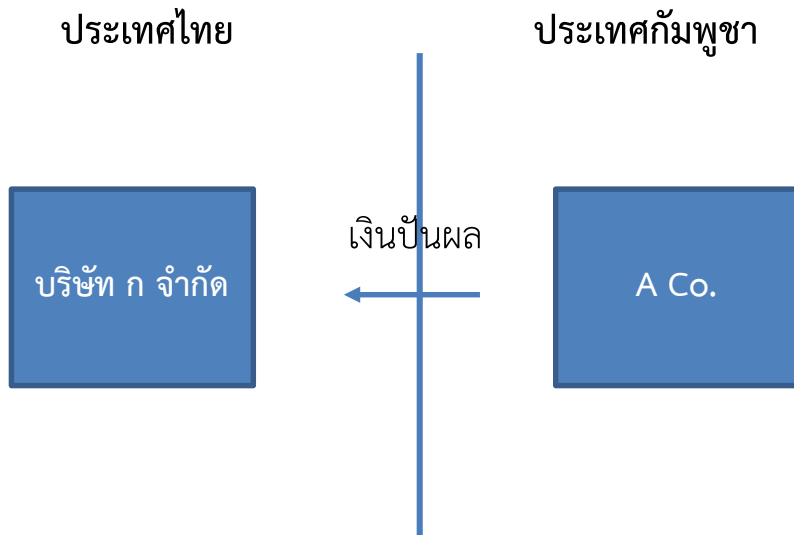
องค์ประกอบทั่วไป

๑. เงินปันผล
๒. จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
๓. ให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ผลลัพธ์ รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีจากเงินปันผลได้

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ตัวอย่างที่ ๑

บทวิเคราะห์

๑. เป็นเงินปันผล?
๒. จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในคู่สัญญารัฐหนึ่ง?
๓. ให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่ง?

ผลลัพธ์

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการ จัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

“However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends. ...” (Art. 10 Para. 2 of TH-Cambodia Tax Treaty)

ข้อยกเว้น ถ้าบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญา

ผลลัพธ์ สามารถแบ่งได้เป็น ๒ กรณี

๑. รัฐคู่สัญญาของบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลอาจจัดเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐนั้น โดยไม่จำกัดจำนวน หรือ
๒. รัฐคู่สัญญาของบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลอาจจัดเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ไม่เกินร้อยละ ๑๐ (แล้วแต่อนุสัญญาฯ) ของจำนวนเงินปันผล หากผู้รับเงินปันผลนั้นเป็น เจ้าของผลประโยชน์ (Beneficial Owner)

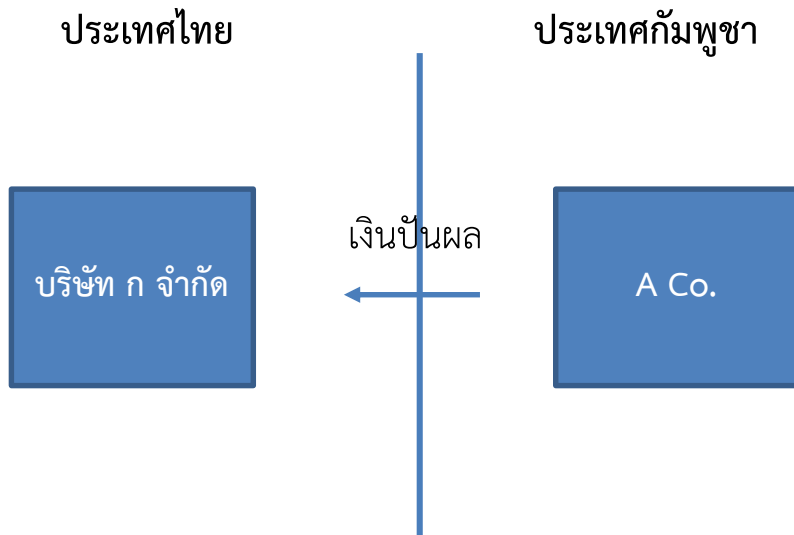
ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการ จัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

เจ้าของผลประโยชน์ (Beneficial Owner) หมายถึง ?

“Where the recipient of a dividend does have the right to use and enjoy the dividend unconstrained by a contractual or legal obligation to pass on the payment received to another person, the recipient is the “beneficial owner” of that dividend.” Art. 10 Para. 12.4 of OECD Commentary

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ตัวอย่างที่ ๒

บทวิเคราะห์

๑. เป็นเงินปันผล?
๒. จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในคู่สัญญารัฐหนึ่ง?
๓. ให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่ง?
๔. ผู้รับเงินปันผลเป็นเจ้าของผลประโยชน์หรือไม่?

ผลลัพธ์

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ข้อบทที่ ๑๑ ดอกเบี้ย

คำนิยามของ “ดอกเบี้ย” หมายถึง เงินได้จากสิทธิเรียกร้องหนี้ทุกชนิด (Income from debt-claims of every kind) ไม่ว่าจะมีส่วนประกันจำนองหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่ และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาล และเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นกู้ รวมทั้งพรีเมียมและรางวัลอันผูกพันกับหลักทรัพย์พันธบัตรหรือหุ้นกู้เช่นว่านั้น รวมทั้งจำนวนอื่นใดที่ถือเป็นเงินได้จากการให้กู้ยืมเงินตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น (Art. 11 Para. 3 of TH-Cambodia Tax Treaty)

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการ จัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

“Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.” (Art. 11 Para. 1 of TH-Cambodia Tax Treaty)

องค์ประกอบทั่วไป

๑. ดอกเบี้ย
๒. ที่เกิดขึ้นในรัฐคู่สัญญารัฐหนึ่ง
๓. จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา
อีกรัฐหนึ่ง

ผลลัพธ์ รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีจาก
ดอกเบี้ยได้

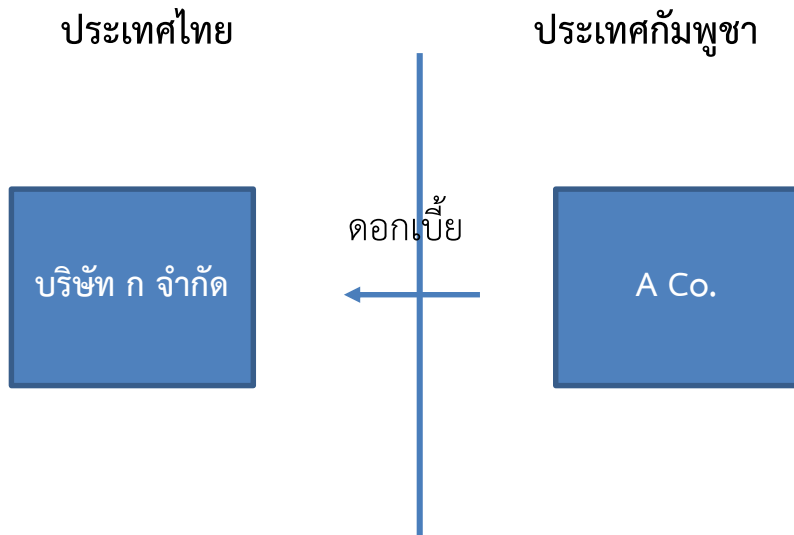
ดอกเบี้ย ถือว่าเกิดขึ้นเมื่อ

๑. ผู้จ่ายเงินคือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญารัฐหนึ่ง
หรือ

๒. อย่างไรก็ตาม ถ้าหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยดังกล่าว
เป็นภาระของสถานประกอบการถาวรหรือฐาน
ประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐคู่สัญญารัฐหนึ่ง ให้
ถือว่าดอกเบี้ยเกิดขึ้นในรัฐนั้น

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ตัวอย่างที่ ๑

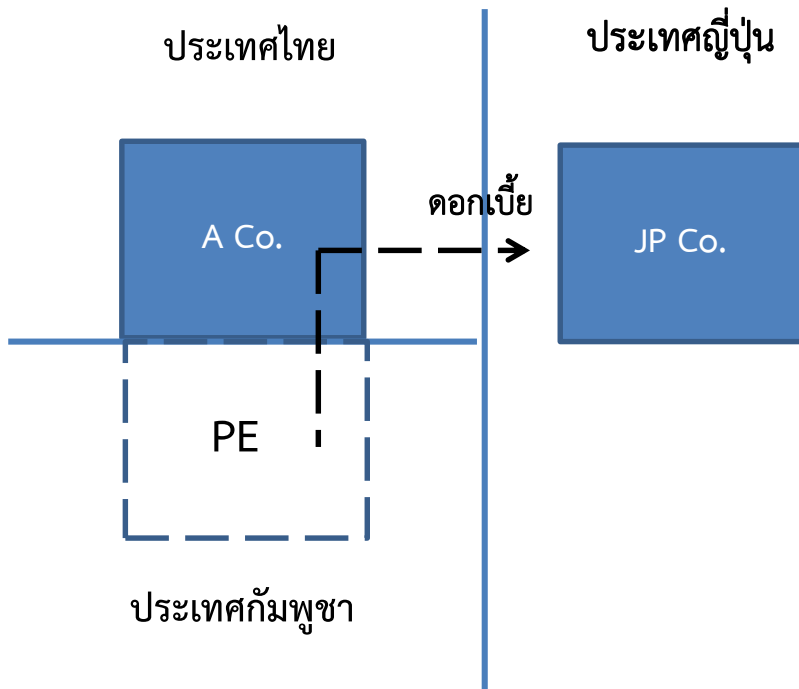
บทวิเคราะห์

๑. เป็นดอกเบี้ย?
๒. เกิดขึ้นในรัฐคู่สัญญารัฐหนึ่ง?
๓. จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่ง?

ผลลัพธ์

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ตัวอย่างที่ ๒

บทวิเคราะห์

๑. เป็นดอกเบี๋ย?
๒. เกิดขึ้นในรัฐคู่สัญญารัฐหนึ่ง?
๓. จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญาอีก
รัฐหนึ่ง?

ผลลัพธ์

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการ จัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

“However, such interest may also be taxed in the Contracting State of which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed

- (1) 10 per cent of gross amount of the interest if it is received by a financial institution (including an insurance company);
- (2) 15 per cent of gross amount of the interest in all other cases.”

(Art. 11 Para. 2 of TH-Cambodia Tax Treaty)

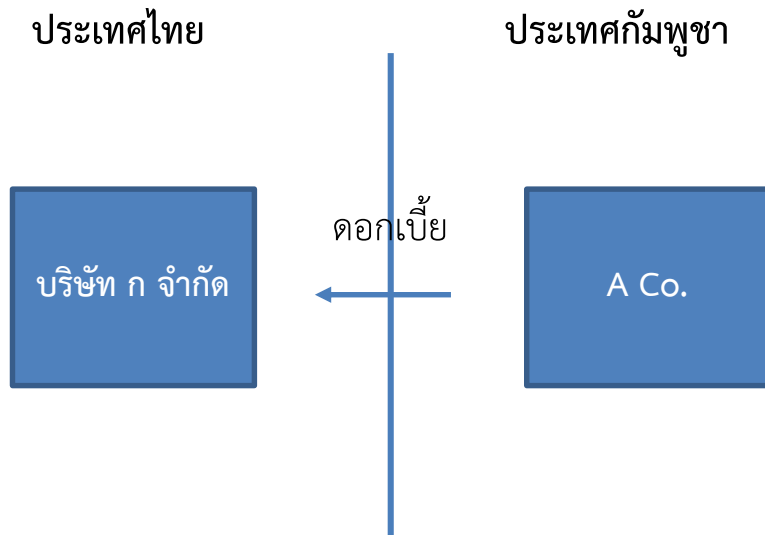
ข้อยกเว้น ถ้าดอกเบี้ยเกิดขึ้นในรัฐคู่สัญญารัฐหนึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญารัฐนั้น

ผลลัพธ์ สามารถแบ่งได้เป็น ๒ กรณี

๑. รัฐคู่สัญญารัฐนั้นอาจจัดเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐนั้น โดยไม่จำกัดจำนวน หรือ
๒. รัฐคู่สัญญารัฐนั้นอาจจัดเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ไม่เกินร้อยละ ๑๐ สำหรับผู้รับที่เป็นสถาบันการเงินและบริษัทประกัน หรือไม่เกินร้อยละ ๑๕ สำหรับกรณีอื่น ๆ (แล้วแต่อนุสัญญาฯ) ของจำนวนดอกเบี้ย หากผู้รับดอกเบี้ยนั้นเป็น เจ้าของผลประโยชน์ (Beneficial Owner)

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ตัวอย่างที่ ๓

บทวิเคราะห์

๑. เป็นดอกเบี้ย?
๒. เกิดขึ้นในรัฐคู่สัญญารัฐหนึ่ง?
๓. จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่ง?
๔. ผู้รับดอกเบี้ยเป็นเจ้าของผลประโยชน์หรือไม่?

ผลลัพธ์

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ข้อบทที่ ๑๕ บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ (Dependent Personal Services) /เงินได้จากการจ้างงาน (Income from Employment)

“...salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of employment shall be taxable only in that State...”

หลักการ

๑. ค่าจ้าง (Salaries, wages) หรือค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกัน (Other similar remuneration)
๒. ได้รับโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญารัฐหนึ่ง
๓. เนื่องจากส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงาน (Employment)

ผลลัพธ์: รัฐคู่ทำสัญญารัฐนั้นมีสิทธิเด็ดขาดในการจัดเก็บภาษี (shall be taxable only in that State)

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการ จัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ข้อบทที่ ๑๕ บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ (Dependent Personal Services)
/เงินได้จากการจ้างงาน (Income from Employment)

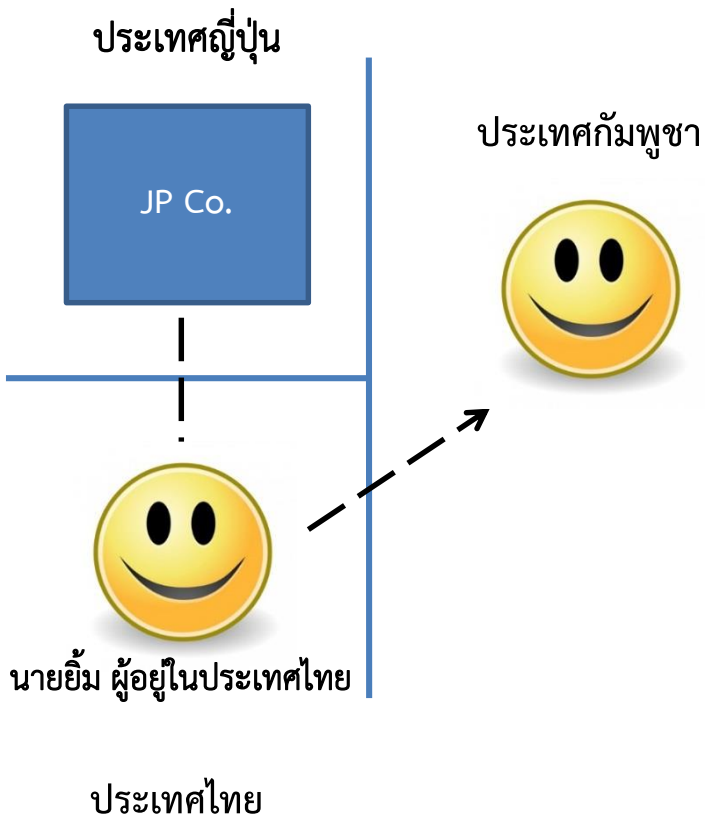
“...unless the employment is exercised in the other Contracting State... If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.”

ข้อยกเว้น หากการจ้างงานนั้นได้กระทำในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ผลลัพธ์: รัฐคู่ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น อาจจัดเก็บภาษีจากค่าตอบแทนนั้นได้

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ตัวอย่างที่ ๑

ข้อเท็จจริง JP co. นายจ้างได้ส่งนายอิมลูกจ้างซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยมาทำงานที่ประเทศกัมพูชาเป็นเวลา ๑ เดือน

บทวิเคราะห์

๑. ค่าจ้าง (Employment income)?
๒. ได้รับโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญารัฐหนึ่ง?
๓. เนื่องจากการจ้างงาน?

ผลลัพธ์

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการ จัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ข้อบทที่ ๑๕ บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ (Dependent Personal Services)
/เงินได้จากการจ้างงาน (Income from Employment)

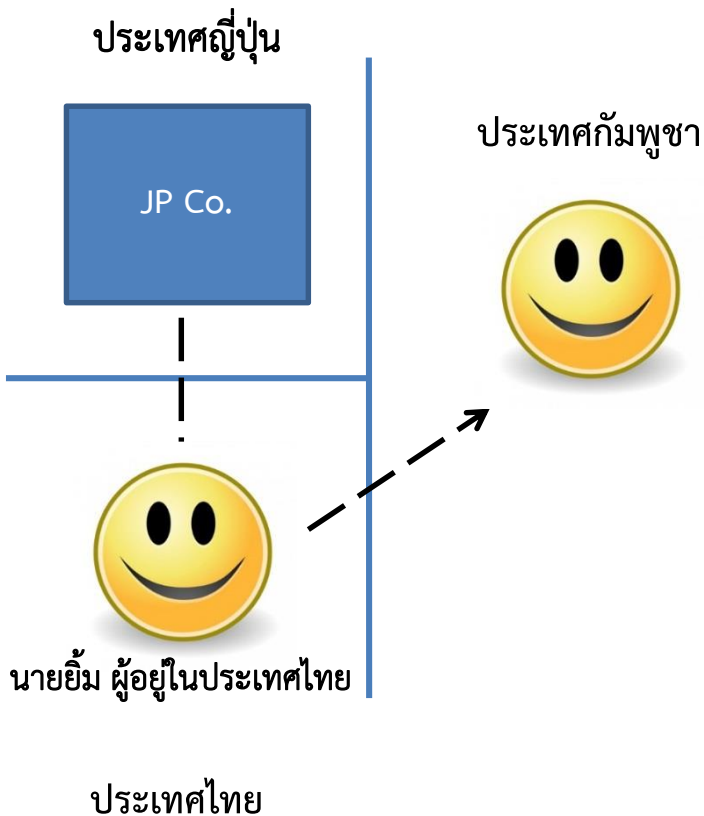
ข้อยกเว้นของข้อยกเว้น (Art. 16 Para. 2 of TH-Cambodia Tax Treaty)

กรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญาหนึ่งมีเงินได้เนื่องจากการจ้างงานที่ได้กระทำ (Employment exercised) ในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นอาจจัดเก็บภาษีจากเงินได้ดังกล่าวได้ ถ้าเป็นไปตามเงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่งดังต่อไปนี้

๑. ผู้มีเงินได้ (Recipient) อยู่ในรัฐนั้น รวมกันแล้วไม่เกิน ๑๘๓ วันภายใน ๑๒ เดือน หรือ
๒. ค่าตอบแทน จ่ายโดยหรือจ่ายในนามของนายจ้างซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ
๓. ภาระของค่าตอบแทนได้รับนั้น เป็นภาระของสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำของนายจ้าง ที่มีอยู่ในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ตัวอย่างที่ ๒

ข้อเท็จจริง JP co. นายจ้างได้ส่งนายอิมลูกจ้างซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยมาทำงานที่ประเทศกัมพูชาเป็นเวลา
กรณี ๑ ๑ เดือน
กรณี ๒ ๑๘๔ วัน

บทวิเคราะห์

๑. ค่าจ้าง (Employment income)?
๒. ได้รับโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญารัฐหนึ่ง?
๓. เนื่องจากการจ้างงาน?

ผลลัพธ์

ขั้นที่ ๓ การพิจารณาปรับใช้ข้อบทการปันส่วนสิทธิในการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาฯ (ต่อ)

ข้อบทที่ ๒๑ เงินได้อื่น ๆ (Other Income)

๑. ในกรณีที่เงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญาของรัฐหนึ่งเกิดขึ้นในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นอาจจัดเก็บภาษีจากเงินดังกล่าวได้

๒. ถ้าผู้มีเงินได้ได้ประกอบกิจการในรัฐคู่สัญญาอีกรัฐหนึ่งผ่านสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐดังกล่าว และเงินได้นั้นได้รับเนื่องการประกอบการดังกล่าว ให้นำข้อบทว่าด้วยกำไรจากธุรกิจหรือข้อบทว่าด้วยบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระมาปรับใช้ (ข้อ ๒. นี้ ไม่ใช่บังคับกับเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ตามข้อบทที่ ๖)

๓. เงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐคู่สัญญาของรัฐหนึ่ง ให้รัฐคู่สัญญาของรัฐนั้นมีสิทธิเด็ดขาดในการจัดเก็บภาษี

ขั้นที่ ๔ การบรรเทาภาระภาษีซ้ำซ้อน

รูปแบบการบรรเทาภาระภาษีซ้ำซ้อน

๑. Unilateral Double Tax Relief เช่น พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ ๓๐๐)
๒. Bilateral Double Tax Relief เช่น อนุสัญญาภาษีซ้อนฯ

วิธีการบรรเทาภาระภาษีซ้ำซ้อน

๑. วิธีการยกเว้นภาษี (Exemption Method)
๒. วิธีการเครดิตภาษี (Credit Method)

วิธีการบรรเทาภาระภาษีซ้ำซ้อนของประเทศไทย

“Credit-with-limitation Method on Per-country Basis”

ขั้นที่ ๔ การบรรเทาภาระภาษีซ้ำซ้อน

วิธีการบรรเทาภาระภาษีซ้ำซ้อนของประเทศไทย

“Credit-with-limitation Method on Per-country Basis”

“ภาษีที่พึงชำระในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้หรือกำไรที่ได้รับในรัฐนั้น จะยอมให้ถือเป็นเครดิตหักออกจากภาษีใด ๆ ที่พึงชำระในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้อกับเงินได้หรือ กำไรนั้น อย่างไรก็ตาม เครดิตนั้นจะต้องไม่เกินจำนวนภาษีที่พึงชำระในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ได้คำนวณไว้ก่อนที่จะมีการให้เครดิตตามจำนวนที่เหมาะสมกับรายการเงินได้หรือกำไรเช่นว่านั้น” (Art. 23 Para. 2 of TH-Cambodia Tax Treaty)

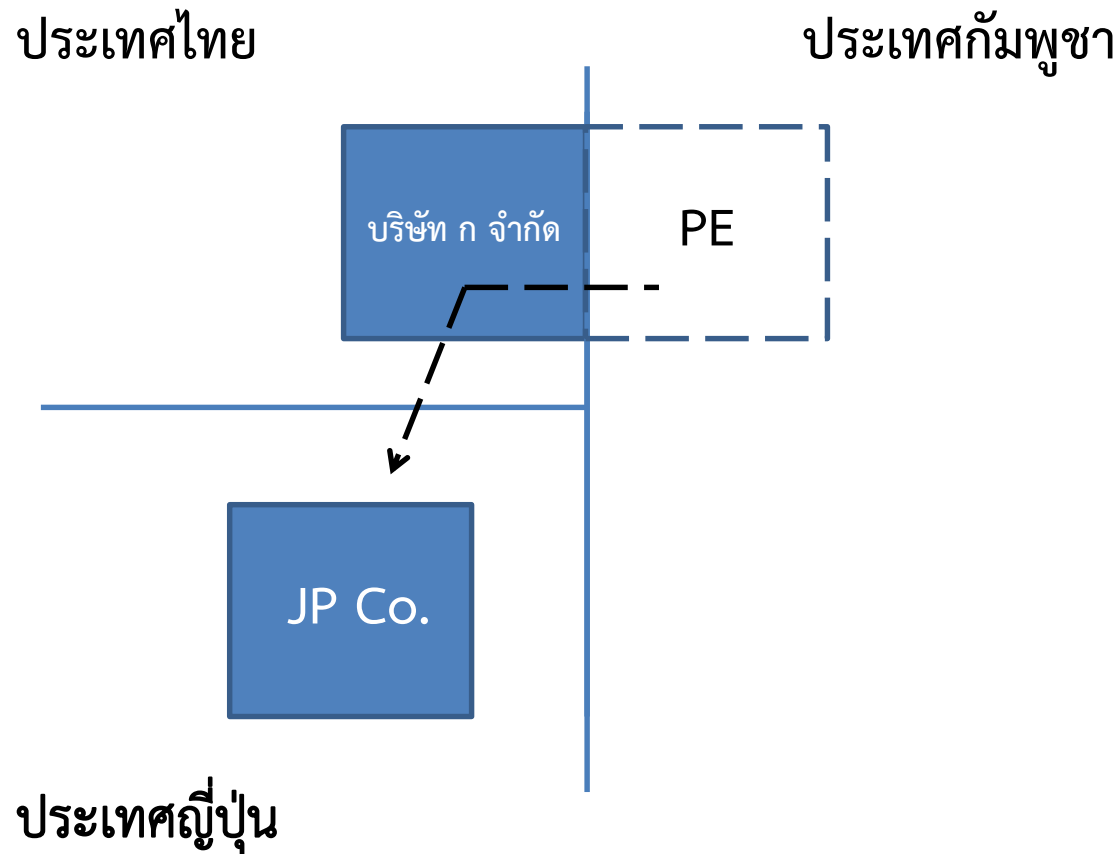
ขั้นที่ ๔ การบรรเทาภาระภาษีซ้ำซ้อน (ต่อ)

การใช้สิทธิเครดิตภาษีต่างประเทศ (Foreign Tax Credit)

- กรณีที่เป็นภาษีที่เสียไปในประเทศที่มีอนุสัญญาฯ กับประเทศไทย ผู้เสียภาษีสามารถใช้สิทธิตามอนุสัญญาฯ ได้
- กรณีที่เป็นภาษีที่เสียไปในประเทศที่ไม่มีอนุสัญญาฯ กับประเทศไทย ผู้เสียภาษี (เฉพาะนิติบุคคล) สามารถใช้สิทธิตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ ๓๐๐) ได้ ซึ่งประกอบด้วยเงื่อนไขดังนี้
 - ต้องเสียภาษีเงินได้ในต่างประเทศแล้ว (บนฐานของแต่ละประเทศ (Per-country basis))
 - ต้องไม่นำภาษีที่เสียไปดังกล่าวมารวมคำนวณกำไรสุทธิ
 - ต้องมีเอกสารหลักฐานแสดงการเสียภาษี
 - ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีฯ กำหนด

ขั้นที่ ๕ สรุปผลภาระภาษี (Overall Tax Burden)

ตัวอย่างของ Triangular Cases

อัปเดตภาษีระหว่างประเทศในมุมมองของประเทศไทย?